

Μία όπερα όλο συναίσθημα και πάθος...

Πηγή: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Σελ.: 51,58 Ημερομηνία έκδοσης: 07-07-2024
Αρθρογράφος: Επιφάνεια : 1311.63 cm² Κυκλοφορία: 1200
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

10-11-12-14.07.2024

**Μία όπερα όλο συναίσθημα και πάθος...
Μπήκαμε στις πρόβες της ναυαρχίδας
του Φεστιβάλ Επταπυργίου, που
διοργανώνει το Κέντρο Πολιτισμού
της ΠΚΜ, «Παλιάτσοι» και σας
μεταφέρουμε τις πρώτες εικόνες** **58**

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΤΑΠΥΡΓΙΟΥ, ΩΡΑ 21:15

Μπήκαμε στις πρόβες και σας μεταφέρουμε....

M Της **Μαρίας Δουμά**

Φεστιβάλ Επταπυργίου Μία όπερα όλο συναίσθημα και πάθος

info

Οι παραστάσεις θα γίνουν στο Φεστιβάλ Επταπυργίου 10, 11, 12, 14 Ιουλίου στις 21:15
Παραγωγή - διοργάνωση Κέντρο πολιτισμού Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας
Συντελεστές
Σκηνοθεσία - Σκηνικά Αθανάσιος Κολαλάς
Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Μουσική διεύθυνση: Γιώργος Βράνος
Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης
Διεύθυνση: Μαίρη Κωνσταντινίδου
Παιδική Χορωδία Ι.Ν. Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου
Διεύθυνση: Μαρία Μελιγκοπούλου - Ελένη Τσάμη
Κοστούμια: Πένυ Ντάνη
Χορογραφίες: Τατιάνα Παπαδοπούλου
Φωτισμοί: Σπάρντος Ζουρνός
Cast: Michael Spadaccini
Neda: Μαρία Κωστράκη
Tonio: Armando Puklavec
Pepper: Αλεξάνδρος Σταυρόπουλος
Silvio: Γιώργος Ιατρού
 Σε συμπαραγωγή με την ΚΟΘ και το ΚΟΒΕ

Η Όπερα «Παλιάτσι» του Ρουτζέρο Λεονκαβάλο, με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τη φετινή ναυαρχίδα του Φεστιβάλ Επταπυργίου, που διοργανώνει το Κέντρο Πολιτισμού της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας. Από τις πρόβες ακόμα διαφαίνεται ότι είναι μία υψηλής αισθητικής παραγωγή που υπογράφει σκηνοθετικά ο Θανάσης Κολαλάς, ένα θέαμα υψηλού επιπέδου, με εξαιρετικούς συντελεστές και μία θεματολογία που αγγίζει ενιασμένες χορδές της εποχής μας, μιας και καταπιάνεται με την κακοποίηση της γυναίκας και τη βία. Στη διεύθυνση ορχήστρας είναι ο Γιώργος Βράνος.

Ξεκινώντας από τις συστάσεις ωστόσο, να επισημάνουμε πως οι «Παλιάτσι» είναι μία όπερα, με πρόλογο και δύο πράξεις, όπου η πρώτη της παρουσίαση, έγινε στο θέατρο Dal Verme του Μιλάνου την 21η Μαΐου το 1892. Η σπουδαία αυτή όπερα περιέχει την κορυφαία άρια «Γέλα, παλιάτσι» που ο θρυλικός Ιταλός tenore Ενρίκο Καρούζο έχει σφραγίσει ανεξίτηλα με τη φωνή του. Οι «Παλιάτσι» είναι ένα κορυφαίο δείγμα του «βερισμουί», του ρεαλιστικού κινήματος στην ιταλική όπερα που ονομάστηκε έτσι από την ιταλική λέξη «veto» που σημαίνει «αληθινός». Ο

μύθος λέει ότι το λιμπρέτο είναι βασισμένο σε αληθινά γεγονότα και εξιστορεί τα πάθη και τις περιπέτειες απλών, λαϊκών ανθρώπων του ιταλικού νότου. Ένας πλανόδιος θιάσος ηθοποιών που καταφτάνει σε ένα χωριουδάκι της Καλαβρίας, για να δώσει παράσταση. Παρακολουθούμε να εξελίσσεται ένα συζυγικό δράμα, μία ιστορία πάθους, με έντονα όμως στοιχεία κακοποιητικής συμπεριφοράς και ένα τραγικό φινάλε με δύο φόνους.

Στην παράσταση του Επταπυργίου όμως, αυτό είναι τελικά το πρωτοποριακό και το ενδιαφέρον, οι φόνοι δεν αποδίδονται στο πάθος ή τη ζήλια ή ακόμα και στην «κακιά στιγμή». Ο σκηνοθέτης Θανάσης Κολαλάς, «διαβάζει» προσεκτικά την ιστορία του και τη μεταφέρει συνειδητά στη δεκαετία του '50, μία περίοδο που η ενδοοικογενειακή βία δεν κατακρίνεται, αντίθετα θεωρείται δείγμα δύναμης και δημοφιλίας, για έναν άνδρα. Ο Κολαλάς όμως δεν αναζητά δικαιολογίες για τον πρωταγωνιστή του, τον Παλιάτσι, αντίθετα κεντά σκηνοθετικά από την πρώτη σκηνή τον σκοτεινό χαρακτήρα του. Με σαφείς αναφορές στη σημερινή εποχή, τον παρουσιάζει σαν ένα κτητικό και κακοποιητή σύζυγο, που εξουσιάζει με κάθε τρόπο τη σύντροφό του, απορ-

ροφώντας όλο το οξυγόνο γύρω της, μην αφήνοντάς της τον αέρα να ανασάνει. Σε αυτή την ανάγνωση λοιπόν δεν υπάρχουν δικαιολογίες για τον Παλιάτσι. Η σκηνοθετική ματιά παρακολουθεί την Neda να υποφέρει από τον βάνουσο άνδρα της, την παρακολουθεί να θέλει να ξεφύγει από τη ζωή της και να οδηγείται τελικά στο λάθος, στην αγκαλιά ενός χειριστικού άνδρα, που θα αποδειχθεί κατώτερος των περιστάσεων.

Η ανάγνωση αυτή που επιχειρεί ο Κολαλάς δίνει μία νέα διάσταση στο έργο του Λεονκαβάλο. Το καθιστά πιο επίκαιρο από ποτέ, το φέρνει στο σήμερα τονίζοντας τη διαχρονικότητά του.

Εξαιρετική η διανομή της παράστασης με κορυφαίο τον Λιθουανό tenόρο Michael Spadaccini, που αποδίδει τον Κάνιο. Εντυπωσιάζει με τις φωνητικές του δυνατότητες αλλά και τη σκηνική του απόδοση. Εξίσου καλή φωνητικά και η Μαρία Κωστράκη που υποδύεται την άλλοτε ευάλωτη και άλλοτε δυναμική Neda της παράστασης. Πολύ καλοί και ο Γιώργος Ιατρού ως Silvio, ο Armando Puklavec ως Tonio και ο νεότερος Αλέξανδρος Σταυρόπουλος ως Pepper.

Τα χορωδιακά μέρη συνεισφέρουν εξίσου στη δημιουργία δραματικής έντασης: το χορωδιακό της δεύτερης πράξης είναι ένα κέντημα και ο κάθε χορωδός υποδύεται με απόλυτη επιτυχία έναν χωρικό της επαρχίας, που παρακολουθεί άλλοτε μαγεμένος, άλλοτε φοβισμένος τα όσα διαδραματίζονται μπροστά στα μάτια του.

Το προσεγγμένο και λιτό σκηνικό, που υπογράφει ο Θανάσης Κολαλάς, αποτελεί ακόμα ένα μεγάλο ατού της παράστασης, με την εξαιρετική αισθητική του και τη λειτουργικότητά του. Τα πλούσια κοστούμια που υπογράφει η ενδυματολόγος Πένυ Ντάνη έχουν φινέτσα και εναρμονίζονται απόλυτα στην εποχή και τη σκηνογραφία. Την κινησιολογία της δεύτερης πράξης επιμελήθηκε με επιτυχία η χορογράφος Τατιάνα Παπαδοπούλου.